

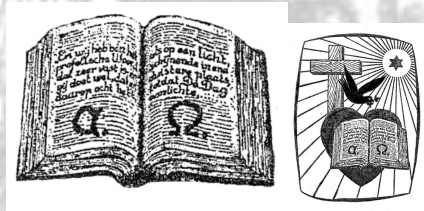
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden* (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeert u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

Studie over: Habakuk, een profetisch type voor de eindtijd.

Broeders en zusters, wij willen het hebben over de profeet Habakuk. Wij lezen eerst twee kleine Schriftgedeelten uit het boek Habakuk, en daarna ook nog uit het Nieuwe Testament uit de brief aan de Hebreëen.

Laten wij eerst opslaan Habakuk 1:1-5. *"De godsspraak, die de profeet Habakuk geschouwd heeft. Het strafgericht door de Chaldeeën. Hoelang, Here, roep ik om hulp, en Gij hoort niet; schreeuw ik tot U: geweld! en Gij verlost niet? Waarom doet Gij mij ongerechtigheid zien, en aanschouwt Gij ellende? Ja, onderdrukking en geweld zijn voor mijn ogen, en er is twist, en tweedracht verheft zich. Daarom verliest de wet haar kracht, en nimmer komt het recht te voorschijn, want de goddeloze omsingelt de rechtvaardige, daarom komt het recht verdraaid te voorschijn. Ziet onder de heidenen en let op, en verbaast u, ontzet u, want Ik doe een werk in uw dagen, dat gij niet zoudt geloven, wanneer het verteld wordt".*

En nu gaan wij naar Habakuk 2:1-4. *"Ik wil gaan staan op mijn wachttorens en mij stellen op de wal, ik wil uitzien naar wat Hij tot mij spreken zal, en wat ik moet antwoorden op mijn klacht. Toen antwoordde de Here mij: Schrijf het gezicht op en zet het duidelijk op tafelen, opdat men het in het voorbijlopen zal kunnen lezen. Want wel wacht het gezicht nog tot de bestemde tijd, maar het spoedt zich zonder falen naar het einde; als het vertoeft, verbeid het, want komen zal het gewis; uitblijven zal het niet. Zie, opgeblazen, niet recht, is zijn ziel in hem, maar de rechtvaardige zal door zijn geloof leven".*

En dan gaan wij naar het NT naar Hebrëeën 10:32-39. *“Herinnert u de dagen van weleer, toen gij, na verlicht te zijn, zo menigmaal lijden doorworsteld hebt, hetzij zelf een schouwspel van smaad en verdrukking, hetzij deelnemende aan het lot van hen, die in zulk een toestand verkeerden. Want gij hebt met de gevangenen mede geleden en de roof van uw bezit blijmoedig aanvaard, want gij wist, dat gijzelf een beter en blijvend bezit hebt. Geeft dan uw vrijmoedigheid niet prijs, die een ruime vergelding heeft te wachten. Want gij hebt volharding nodig, om, de wil van God doende, te verkrijgen hetgeen beloofd is. Want nog een korte, korte tijd, en Hij, die komt, zal er zijn en niet op Zich laten wachten en mijn rechtvaardige zal uit geloof leven; maar als hij nalatig wordt, dan heeft mijn ziel in hem geen welbehagen. Doch wij hebben niets van doen met nalatigheid, die ten verderve leidt, doch met geloof, dat de ziel behoudt”.*

De profeet Habakuk is voor ons in deze dagen een wonderbaar profetisch type. Ik wil u daarover eerst iets meer vertellen. Habakuk was, zoals iedere ware dienstknecht van God, een zeer bescheiden man, want in zijn profetisch boek verteld hij niet wie hij is of was.

Zijn persoon blijft verborgen achter de boodschap, die God hem gaf. Dit is een kenmerk, dat bij alle kinderen Gods aanwezig moet zijn. Habakuk leefde ruim zeshonderd jaar voor Christus, ongeveer in de zelfde tijd dat ook Jeremia begon te profeteren.

De eerste Tempel, die dus gebouwd was onder Salomo, bestond nog; die was nog niet door Nebukadnessar verwoest. Dat lezen we in Hab. 2:20, waar staat: *“Maar de Here is in Zijn heilige Tempel. Zwijg voor Hem, gij ganse aarde!”*

De Heer was dus nog niet uit die Tempel weggetrokken; daarvan lezen we later in de profeet Ezechiël. Habakuk was zeer waarschijnlijk een Leviet, die tot de Levieten behoorde, die met muziekinstrumenten de Heer loofden en prezen en daarbij profeteerden. We vinden dat in het laatste vers van Hab. 3, aan het eind van vers 19. *“Voor de koorleider. Met snarenspeel”.*

We weten immers, dat koning David, toen hij de Tempelbouw aan zijn zoon Salomo opdroeg, hij eveneens de Levieten in verschillende orden indeelde. Daarbij was ook een orde, die met muziekinstrumenten, met snarenspeel, de Heer moesten grootmaken, loven en prijzen, en die daarbij dan profeteerden.

Dit vooraf over de persoon van Habakuk.

Nu de omstandigheden waaronder hij leefde. Hij leefde in de tijd, dat het machtige Assyrische rijk en het Egyptische rijk verder en verder in verval kwamen, en dat het Babylonische, het Chaldeese rijk steeds verder in macht toenam.

We weten uit het Woord, dat God dit laatste rijk gebruiken zou om Zijn volk Israël te tuchtigen, de stad Jeruzalem en de tempel te verwoesten en het volk weg te voeren in een 70 jarige ballingschap.

Habakuk leefde dus in de tijd, dat de zonde, de ongerechtigheid en de wetteloosheid onder zijn volk steeds meer toenam en dat de Eredienst steeds meer in verval kwam.

God moest dus gaan waarschuwen en de gerichten aankondigen, die zouden komen en waartoe Hij de Chaldeeën, het opkomende Babylonische rijk zou gebruiken. U leest daarover uitvoerig in de hoofdstukken 1 en 2.

Zodoende zag Habakuk, die zelf een zeer vroom man was, dagelijks die verschrikkingen om zich heen. Hij zag de afval onder zijn volk, dat hij toch liefhad, en hij merkte op dat God alles maar toeliet, maar dat God die wereldmacht van Babel zou gaan gebruiken om Zijn volk, Zijn land, Zijn Tempel te verwoesten.

Dat bracht Habakuk in grote nood; dat lezen we al direct in de eerste paar verzen. In Hab. 1:1 vindt u dan ook staan: *“De Godspraak, die de profeet Habakuk geschouwd heeft”.* Het was echter een ontzettend zware last, die op de profeet rustte; de last, die iedere ware gelovige op zijn hart te dragen krijgt, als hij let op de toenemende ongerechtigheid, de toenemende wetteloosheid en het opkomende zware onweer

van een Godsgericht. Habakuk ging als wachter gebukt onder deze zware last en dat dreef hem tot gebed naar God. Dat komt duidelijk naar voren in de verzen 2 tot 4.

Ziet u nu, dat Habakuk een profetisch type is voor ons, over wie het einde der tijden gekomen is? Ook wij zien niets anders dan geweld om ons heen, rebellie, opstanden en onlusten. We horen steeds meer van oorlogen en geruchten van oorlogen, revoluties, en daarbij een grote afval onder wat zich de christelijke naties en de christelijke kerken noemt. (zie het seminar: *de zeven zendschrijven uit het boek "de Openbaring van Jezus Christus"*)

Tegelijkertijd zien we de opkomst van geweldige wereldmachten, die met de verschrikkelijkste vernietigingswapens tot barstens toe vol gepropt zitten. En dit geweld dreigt elk ogenblik los te barsten. Gog en Magog staan klaar om instrumenten in handen van God te worden voor de tuchtiging van Zijn volk Israël en voor het afvallige christendom.

We zien de opkomst van de in slaap gesuste islam, wakker geschud in 1948 bij de oprichting van de staat Israël. Door al de vluchtelingen vanuit het Midden Oosten wordt het vroegere Christelijke Europa overspoeld met de islam met alle gevolgen van dien. (lees het boek: *"Het Westen voor de keus"*)

We zien de opkomst van het laatste grote Babel, het rijk van de antichrist. Daarom zien wij hetzelfde als wat Habakuk zegt in Hab. 1:4. *"Daarom verliest de wet haar kracht"*.

We zien hoe regeringen Gods wetten krachteloos maken, ook in Nederland.

Abortus is gelegaliseerd en ook euthanasie. Als men het tracht in te dammen, zegt men: *"wij trekken ons er niets van aan"*! We vermoorden net zoveel kinderen als we zelf willen in de moederschoot! Dat is vreselijk.

Homofilie wordt volledig geaccepteerd, en wanneer men er iets van zegt wordt men beschuldigd van discriminatie en pleegt men vandaag de dag een strafbaar feit.

Maar ook op de scholen, de lagere, de middelbare en ook de universiteiten, daar worden onze kinderen "geestelijk" vermoord. De tijd van Habakuk is een voorafschaduwing van onze tijd. Hij komt in vers 4 tot de conclusie: *"de goddeloze omsingelt de rechtvaardige, daarom komt het recht verdraaid te voorschijn"*.

Maar wat zien we dan ook een voor ons heerlijke boodschap tegenover deze omsingeling van de rechtvaardige door de goddeloze, dat zijn de demonische machten, die ons omsingelen, want wij vinden in Habakuk een wonderlijk voorbeeld voor ons, want de naam Habakuk betekent *"omarming"* en het Hebreeuws laat toe, dat we ook kunnen zeggen: *"omarmen"*.

Met andere woorden Habakuk klemde zich vast aan zijn God en Heer. Hoe meer hij door de goddeloze werd omsingeld, des te meer ging hij God aanhangen. Als mensen elkaar omarmen, dan is dat wederkerig, want er is dan een omarmde, iemand die omarmt wordt, en een omarmen, iemand die de ander omarmt.

Als wij God, onze Heer omarmen, dan omarmt God ons en dat hebben wij nodig in deze tijd, om staande te blijven en om tot overwinning te komen! Habakuk was een echte wachter; zij grote liefde voor God en voor zijn volk, dat zo afviel, maakte hem tot een voorbidder en een wachter voor zijn God en zijn volk.

Daarom kunnen wij Habakuk ook in het bijzonder de biddende profeet noemen want van de drie hoofdstukken van zijn boek is er één; wat helemaal een gebed is; maar ook in de twee andere hoofdstukken zien we dat hij steeds in gebed is en tot de Heer roept.

Hij omarmt God en omdat Habakuk God getrouw in zijn liefde voor Hem en zijn volk, kan God ook hem op een wonderbare wijze gebruiken als wachter voor Zijn volk. Maar niet slechts voor het volk Israël, maar ook voor ons, over wie het einde der eeuwen gekomen is.

Laten we dit eens met elkaar gaan zien. We lezen nog eens Hab. 2 vanaf vers 1. *“Ik wil gaan staan op mijn wachttoreen en mij stellen op de wal, ik wil uitzien naar wat Hij tot mij spreken zal, en wat ik moet antwoorden op mijn klacht. Toen antwoordde de Here mij: Schrijf het gezicht op en zet het duidelijk op tafelen, opdat men het in het voorbijlopen zal kunnen lezen. Want wel wacht het gezicht nog tot de bestemde tijd, maar het spoedt zich zonder falen naar het einde; als het vertoeft, verbeid het, want komen zal het gewis; uitblijven zal het niet.*

Zie, opgeblazen, niet recht, is zijn ziel in hem, maar de rechtvaardige zal door zijn geloof leven. Voorzeker, de bedrieglijke trotsaard is een snoevend mens, doch zonder bestand, die zijn muil openspert als het dodenrijk en onverzadelijk is als de dood, zodat hij alle volkeren tot zich verzamelt en alle natiën tot zich bijeenbrengt. Zullen die allen niet een spreuk over hem opheffen, en een spotlied, raadsels, en zeggen: Wee hem die zich verrijkt met wat niet van hem is - tot hoelang? en die gepand goed op zich laadt!

Zullen niet plotseling opstaan zij die u bijten, en ontwaken zij die u schrik aanjagen, zodat gij hun worden zult tot een gewisse buit? Omdat gij vele volkeren geplunderd hebt, zal al wat van de natiën overgebleven is, u plunderen, vanwege het vergoten mensenbloed en vanwege het geweld het land, de stad en al haar inwoners, aangedaan. Wee hem die onrechtmatig gewin bijeenbrengt voor zijn huis, om zijn nest te maken in de hoogte, ten einde zich te redden uit de greep van het onheil! Gij hebt schande tegen uw huis beraamd, (toen gij het voornemen had) vele volkeren te verdelgen; dus hebt gij uw leven verbeurd. Want de steen schreeuwt uit de muur, en de balk antwoordt hem uit het houtwerk. Wee hem die de stad met bloed bouwt, en de veste op onrecht grondvest!

Ziet, is het niet van de Here der heerscharen, dat de volkeren zich vermoeien voor het vuur en de natiën zich afmatten voor niets? Want de aarde zal vol worden van de kennis van des Heren heerlijkheid, gelijk de wateren die de bodem der zee bedekken. Wee hem die zijn naaste doet drinken en er uw gif bijmengt, en hem ook dronken maakt om hun naaktheid te aanschouwen! Gij hebt u verzadigd met schande in plaats van met eer, drink gij nu ook en ontbloot u. Tot u zal zich wenden de beker van de rechterhand des Heren, en grote schande zal komen over uw heerlijkheid.

Want het geweld, de Libanon aangedaan, zal u bedekken, en het uitroeien van de dieren zal u verschrikken, vanwege het vergoten mensenbloed en het geweld het land, de stad en al haar inwoners, aangedaan. Wat baat het gesneden beeld, daar zijn maker het gehouwen heeft; het gegoten beeld, dat een leugenleraar is, dat de maker op zijn maaksel vertrouwt, terwijl het stomme afgoden zijn, die hij maakt? Wee hem die tot een stuk hout zegt: Ontwaak, en tot een stomme steen: Word wakker. Zou die onderrichten? Zie, hij is gevat in goud en zilver, doch er is volstrekt geen geest in hem. Maar de Here is in zijn heilige tempel. Zwijg voor Hem, gij ganse aarde”!

Zijn klacht was duidelijk: de nood, die hij om zich heen ziet.

Ik hoor tegenwoordig ook veel broeders en zusters klagen en één van hun klachten is, dat ze zich zo intens moe gaan voelen en dat ze dat niet kunnen verklaren. Als je oud wordt, is het normaal dat je jezelf wat vermoeid gaat voelen, maar hier is sprake van een andere vermoeidheid, die niet uit het lichaam voortkomt.

In wezen is het zo, dat Gods kinderen van alle kanten in de druk zijn. Ook wij worden dagelijks onder druk gezet van duistere machten, boze geesten in de lucht, demonische machten.

Maar de profeet Habakuk gaat op de wachttoreen staan als wachter. U weet, dat in die tijd de steden ommuurd waren en op de muren waren wachttorens gebouwd, zodat de wachters de vijand van verre konden zien aankomen. Zo wordt het hier geestelijk bedoeld; wij moeten op onze wachttorens gaan staan om te waken.

Nu gaat God tot Habakuk spreken. Laten we toch niet onze roeping als priester en profeet vergeten, om voortdurend voor Gods aangezicht te staan, hetzij in de binnenkamer, hetzij met elkaar.

En dan komt het antwoord van de Heer. Vers 2. *“Toen antwoordde de Here mij: Schrijf het gezicht op en zet het duidelijk op tafelen, opdat men het in het voorbijlopen zal kunnen lezen”.*

De profeet moet het gezicht duidelijk opschrijven, in die tijd op tafelen, tegenwoordig staat het op papier gedrukt; daarom hebben we vandaag de dag ook nog het profetisch Woord.

Maar nu moet ik uw aandacht vragen voor het volgende. In dit tweede vers hebben wij vertaald staan, en zo hebben de meeste vertalingen het: *“opdat men het in het voorbij lopen zal kunnen lezen”.* Naar de letter kan deze vertaling wel juist zijn, maar niet naar de geest! Ik vrees, dat de vertalers hier de juiste bedoeling niet hebben begrepen.

Want als God een boodschap geeft aan Zijn kinderen, aan Zijn volk in de verdrukking, dan is dat toch zeker niet een boodschap, die je even gauw in het voorbijgaan leest; dat zou helemaal in strijd zijn met de Geest van God. God vraagt dan juist onze volle aandacht voor Zijn boodschap, een boodschap, waarbij we moeten stilstaan, die we moeten overdenken, waarvan we maar niet zo even terloops kennis nemen.

Er zijn gelukkig ook andere vertalingen, die dit wel verstaan hebben en waarin staat: *“opdat men het in het voorgaan zal kunnen lezen”.* In het voorlopen, in het voorgaan, zoals ik nu vanmorgen u mag voorgaan. Begrijpt u dit?

Om het onder uw aandacht te brengen wat God zegt. Eigenlijk is de diepste zin van deze woorden: God wil, dat Zijn kinderen kennis krijgen van deze boodschap, opdat zij lopen kunnen, hun geestelijke loop in deze tijd van verdrukking kunnen lopen!

Dat men er door gesterkt wordt, zoals ook Habakuk gesterkt moest worden in zijn nood, onder zijn last; dat hij zou kunnen voortgaan in het geloof. We lezen dit ook duidelijk in 2 Petr. 1:19. *“Vrijheid spiegelen zij hun voor, hoewel zij zelf slaven des verderfs zijn; immers, door wie men overmeesterd is, diens slaaf is men”.*

Juist! Acht geven op het Profetische Woord, dat overdenken! Het gaat om de loop waarvan Paulus spreekt aan het eind van zijn aardse leven. Zie 2 Tim. 4:7b. *“ik heb mijn loop ten einde gebracht, ik heb het geloof behouden”.*

Ja, want in de Profetische Boodschap, die God aan Habakuk gaf en liet opschrijven, gaat het of om eeuwig leven, of om dood. Het is een boodschap van leven en dood, zoals we ook zien wat God tot hem spreekt in Hab. 2:4. *“Zie, opgeblazen, niet recht, is zijn ziel in hem, maar de rechtvaardige zal door zijn geloof leven”.*

Hier spreekt de Heer over die koning van het Babylonische rijk, waar Nebukadnesar een voortype van was. Maar deze profetie gaat over de eeuwen heen naar ons, naar het einde, waar wij de opkomst zien van het laatste Babylonische wereldrijk onder de antichrist. *“Zie opgeblazen . . .”* staat er.

Ja, dat is de grote hoogmoedige, het tegenovergestelde van de Here Jezus, die de nederigste is onder de mensenkinderen. Habakuk zegt: *“de hoogmoedige, niet recht is zijn ziel in hem”*, maar nu komt het: *“maar de rechtvaardige zal door zijn geloof leven”.*

Juist deze tekst, die Habakuk moest neerschrijven, hebben Paulus zowel als de andere apostelen overgenomen in het Nieuwe Testament. U vindt dat steeds: *“maar de rechtvaardige zal uit geloof leven”.*

Dan vinden we in vers 5 de nood: *“Voorzeker, de bedrieglijke trotsaard is een snoevend mens, doch zonder bestand”.* Let op wat er staat: *“zonder bestand”*; hij zal het niet lang volhouden; we weten, dat hem slechts een korte tijd is toegemeten. *“die zijn muil openspert, als het dodenrijk en onverzadelijk is als de dood, zodat hij alle volkeren tot zich verzamelt en alle natiën tot zich bijeen brengt”.*

Ziet u wat een machtige profetie dit is van Habakuk?

Het gaat om leven en dood. Wilt u leven, leef dan uit het geloof in de Heer, en dat betekent: God, de Here Jezus omarmen, Hem aanhangen met geheel uw hart. Of anders: de wereld aanhangen en de macht, die opkomt in deze wereld en die naar de dood voert.

Hoe duidelijk komt dit ook naar voren in het derde vers. Helaas weer niet in onze vertaling. Vers 3: *“Want wel wacht het gezicht nog tot de bestemde tijd, maar het spoedt zich zonder falen naar het einde; als het vertoeft, verbeid het, want komen zal het gewis; uitblijven zal het niet”*.

Ook hier hebben de vertalers alleen hun verstand gebruikt, maar gelukkig heeft de Staten Vertaling het correct: *“Want het gezicht zal nog tot een bestemde tijd zijn, dan zal Hij het op het einde voortbrengen en niet liegen; zo Hij vertoeft, verbeid Hem, want Hij zal gewis komen, Hij zal niet achter blijven”*.

Ziet u het verschil? In de aanvang staat *“het gezicht”*; het woord gezicht is onzijdig: het gezicht. Dat was het gezicht, dat Habakuk schouwde op zijn wachttorens.

Maar dan vervolgen de vertalers, omdat ze denken dat het blijft gaan over dat gezicht, weer met “het”; daar zit de fout, want in het Hebreeuws gaat de zin nu over in “Hij”, omdat het gaat over de hoofdpersoon in dat gezicht, over Hem, die dat gezicht gaat vervullen en tot zijn einde brengen. En dat is onze gezegende Heer Jezus Christus. Daarom is hier de Staten Vertaling juist.

Ook in de Hebreeënbrief staat het juist vertaald (Hebr.10:37-38) *“Want nog een korte , korte tijd, en Hij die komt, zal er zijn en niet op zich laten wachten, en mijn rechtvaardige zal uit geloof leven”*.

Ziet u hoe wonderbaar dit profetische gezicht is? Het lijkt, alsof Habakuk, die al die nood en ellende om zich heen ziet, zich afvraagt: Hoe kan God dit alles toelaten? Waarom moet dit alles toch zo geschieden?

En dat hoor ik ook vaak zeggen door Christenen om mij heen. Dat God toch niet ingrijpt in deze ongerechtigheid! Dat Hij dat nog verdraagt! Daarom hebben we deze boodschap zo nodig. God, de Heer, aanhangen, Hem omarmen.

Want er staat immers ook dat wonderlijke woord bij in dat antwoord van de Heer. Hab.1:5. *“Ziet onder de heidenen en let op, verbaast u, ontzet u, want Ik doe een werk in uw dagen, dat gij niet zou geloven, wanneer het verteld wordt”*.

Dit woord haalt Paulus aan in het boek Handelingen, als hij door Israel, door zijn Joodse volk wordt verworpen en dan naar de heidenen gaat.

We vinden dit in Hand. 13:40-41. *“Ziet dan toe, dat u niet overkome, wat in de profeten gezegd is: Ziet, verachters, en verwondert u en verdwijnt; want Ik werk een werk in uw dagen, een werk, dat gij voorzeker niet zult geloven, als iemand het u verhaalt”*. Dat woord krijgt in onze tijd zijn eindvervulling voor de heidenen.

En wat zien we nu? Zoals Habakuk voor ons een profetisch type is, een voorbeeld, en hij zich tot God liet trekken, zo wil God, dat Zijn kinderen in deze eindtijd zich ook door Hem laten trekken. God wil u en mij en allen, die door deze laatste zware dagen heen moeten, door deze vreselijke tijd van nood en verleiding, tot Zich trekken in Zijn omarming.

Laten we zien wat de Schrift hiervan zegt in het evangelie van Johannes. Eerst Joh. 6:44. *“Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke, en Ik zal hem opwekken ten jongste dage”*. God wil ons tot Zijn Zoon trekken.

Er staat in Joh. 6:37. *“Alles, wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen, en wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen”*. Hoe trekt God de Vader ons tot Zijn Zoon? En hoe trekt de Zoon ons?

Dat leest u in Joh. 12:30-33. *“Jezus antwoordde en zeide: Niet om Mij is die stem er geweest, maar om u. Nu gaat er een oordeel over deze wereld; nu zal de overste dezer wereld buitengeworpen worden; en als Ik van de aarde verhoogd ben, zal Ik allen tot Mij trekken. En dit zeide Hij om aan te duiden, welke dood Hij sterven zou”.*

Hij trekt ons tot Zich door zijn liefdesoffer en kruisoffer. Wee de mens, die zich door die liefde niet laat trekken!

Paulus zegt het aldus in Gal. 1:4-5. *“Jezus Christus, die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, om ons te trekken uit de tegenwoordige boze wereld, naar de wil van onze God en Vader, aan wie de heerlijkheid zij in alle eeuwigheid, Amen”.*

Om ons te trekken uit de tegenwoordige boze wereld! In het Oude Testament wordt ons al door de profeet gezegd hoe God Zijn kinderen trekt. Hosea 11:4a. *“Met mensenbanden trok Ik hen, met koorden der liefde”.*

Hier slaat het op Israël. Zo komen we uit de wereld in het Rijk van de Zoon Zijner liefde .

Col. 1:12-13. *“en dankt gij met blijdschap de Vader, die u toebereid heeft voor het erfdeel der heiligen in het licht”.*

En dan hebben we hier in de NBG vertaling staan: *“Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde ”*, maar de Staten Vertaling en ook andere vertalingen zijn hier weer veel juister want daar staat. *“Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis, en overgezet heeft in het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde”.*

Dat “trekken“ houdt natuurlijk de verlossing in, maar het is God, die ons getrokken heeft! In vers 13 staat *“en overgebracht”* maar de Staten Vertaling zegt: *“overgezet”*.

Dat wil ik u nu met een voorbeeld trachten duidelijk te maken. De wetenschap is tegenwoordig zo ver gevorderd, dat de doktoren, als iemand een ziek orgaan heeft, dat kunnen vervangen door een gezond orgaan van een ander mens. Overplanten noemt men dat, of transplantatie. Maar dan is van wezenlijk belang dat de donor, de geveer dus, dezelfde bloedgroep heeft als de ontvangende patiënt.

Zou dat niet zo zijn, dan wordt het nieuw ingeplante orgaan onherroepelijk afgestoten, het wordt er als het ware uitgestoten. Welnu, dit is het beeld van het natuurlijke. Wij zijn van nature van deze wereld.

Er zijn maar twee koninkrijken: het koninkrijk van het Licht, het koninkrijk Gods waarover de Zoon heerst, en het koninkrijk van de duisternis, van deze wereld, waar satan over heerst.

Die twee koninkrijken worden ook in de Schrift vergeleken met lichamen. Alles, wat tot het Koninkrijk van het Licht behoort, is het lichaam van God; en alles wat tot het wereldsysteem behoort, is het lichaam van de duivel, of men dat nu wil of niet.

God kan iemand die van de wereld is, niet zonder meer overplanten in het lichaam, van de Zoon Zijner liefde, Zijn koninkrijk. Dan zou die mens ogenblikkelijk worden afgestoten, het is onmogelijk.

Maar als God ons trekt tot de Zoon Zijner liefde door het kruis van Golgotha, tot de Here Jezus, die voor ons gestorven is en Zijn kostbaar bloed voor ons heeft gestort, dan worden we van een lid van deze wereld - het lichaam van satan - vernieuwd, opnieuw geboren, opnieuw verwekt in het lichaam van Zijn Zoon op het kruis; door Zijn kostbaar bloed krijgen we deel aan het bloed van Gods Zoon en aan Zijn lichaam.

En dat totaal vernieuwd lid wordt ingeplant, getransplanteerd in het lichaam van de Zoon Zijner liefde.

Daarom zegt Jezus: Joh. 6:37. *"Alles wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen en wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen"*. Want dan zijn we overgegaan van het lichaam der duisternis in het lichaam van Christus, Halleluja! Maar daarom moeten wij ook getrokken worden door de Heer en Hem aanhangen.

In Lucas 16:13 zegt de Here Jezus. *"Geen slaaf kan twee heren dienen, want hij zal of de ene haten en de andere liefhebben, of zich aan de ene hechten en de andere minachten; gij kunt niet God dienen en Mammon"*. Ziet u, dat het niet kan?

Hoe was het bij de Here Jezus Zelf? Hij kwam naar deze wereld en wat is Zijn getuigenis? Joh. 8:23. *"Gij zijt van beneden, Ik ben van boven; Gij zijt van de wereld, Ik ben niet van deze wereld"*. Toen Hij hier in een lichaam kwam, was dat een vreemd lichaam, een vreemd orgaan voor de wereld. Begrijpt u dat?

En wat was ogenblikkelijk de reactie? Dat vreemde lichaam, dat vreemde orgaan uitwerpen! Afstoten! Dat hoort niet bij ons! Weg ermee!

Dat gebeurde ook: bij zijn geboorte was er geen plaats voor Hem; later wordt Hij de stad uitgeworpen, en zo is het gebleven, totdat we zien hoe Hij inderdaad buiten Jeruzalem geleden heeft, uitgeworpen door Israel en de volkerenwereld.

Toen Hij aan het kruis moest worden genageld, schreeuwden ze: *"weg met Hem"*. De wereld stoot dit hemelse orgaan, dit hemelse lichaam af, zij kan zich daarmee niet verenigen. Dat is niet alleen zo bij de Here Jezus, dat is bij een ieder, die tot de Here Jezus komt en die door Hem wordt aangeraakt en tot vernieuwing komt.

Dan gaat de wereld hem ogenblikkelijk uitdrijven. Kijk maar eens in Joh. 9; daar zien we een blindgeborene; van nature zijn we allemaal blindgeborenen. Maar deze blindgeborene krijgt niet alleen het licht in de natuurlijke ogen, maar ook zijn geestelijke ogen worden geopend, want de Heer heeft hem aangeraakt; die heeft immers slijk op zijn ogen gelegd, dus heeft hij een ogenblik in de aanraking, ja, in de omarming van de Heer gelegen en dat doet zijn machtige werk.

Dan zien we, dat het hele godsdienstige systeem van deze wereld hem uitwerpt. Maar nu gaat deze mens getuigen. Joh. 9:33-34. *"Als deze niet van God was gekomen, Hij had niets kunnen doen. Zij antwoordden en zeiden tot hem: Gij zijt geheel in zonden geboren en wilt gij ons leren? En zij wierpen hem uit"*. Ja, ogenblikkelijk, zodra de keuze is gemaakt.

Maar nu vangt de Heer hem op vers 35: *"Jezus hoorde, dat zij hem uitgeworpen hadden, en Hij zeide, toen Hij hem aantrof: Geloof gij in de Zoon des mensen?"* Hoe heeft de Schrift ons dit alles duidelijk voor ogen gesteld, dat principe, dat God ons ook bij Habakuk toont.

Kijk eens naar Israël; in Ex. 11:1 lezen we hoe God Israël uit Egypte gaat bevrijden. U weet, dat God hen had geroepen om Egypte te verlaten, ten einde Hem te gaan dienen; en Farao doet al het mogelijke om hen toch maar in Egypte te houden, want de wereld, de satan wil het zijne houden, ook deze Egyptische wereld, want die wilde dat het Joodse volk zou opgaan in het Egyptische volk.

Dat kon toen ook nog want beide lichamen waren gelijk, ze trokken elkaar aan! Maar God had Israël geroepen om Zijn orgaan te worden en Hij had door Mozes Zijn hand op hen gelegd. Zie nu eens wat er gaat gebeuren bij die tiende plaag, niet eerder.

De eerdere plagen zijn wel gericht, maar die brengen niet die bijzondere verandering. Wel de tiende plaag. En wat is dat dan?

Daar worden de eerstgeborenen gedood, behalve bij hen, die het lam in hun huizen genomen hadden. Bij allen, die geloven, ook Egyptenaren, niet alleen bij de Joden, en dat lam in huis nemen, het slachten en het bloed ervan aan de bovenpost en zijposten van hun deuren hebben gestreken, blijven de eerstgeborenen in leven, die werden gespaard!

We weten, dat dit een wonderbare afschaduwing is van Christus, van het Lam Gods, dat voor onze zonden is gekruisigd en gestorven. Als ze dat lam in huis hebben genomen, dan wil Farao ze zelfs niet meer houden, dan komt de verandering.

Vanaf dat ogenblik roepen ze *“eruit! Weg met jullie”*. Ze waren anders geworden en toen stootte dat lichaam van Egypte, van Farao hen ogenblikkelijk uit.

Hoe is het met ons? Accepteert de wereld u nog? Bent u nog bevriend met de wereld? Kunnen de vrienden en familieleden van deze wereld nog heel goed met u omgaan?

Dan is er iets niet in orde! Dan hangt u God niet werkelijk aan, dan hebt u nog nooit echt in de omarming van God gelegen, dat kan niet, want dan gaat er iets anders gebeuren. Lezen we Ex. 11:1b. *“wanneer hij u laat gaan, zal hij u met geweld van hier wegdrijven”*.

Dat Egyptische lichaam stoot nu het voor hen vreemde lichaam ogenblikkelijk af, dat is niet meer van deze wereld. Dat vonden we ook bevestigd in Ex. 12:31-33. *“Toen ontbood hij des nachts Mozes en Aäron en zeide: Maakt u gereed, gaat weg uit het midden van mijn volk, zowel gij als de Israëliëten; gaat, dient de Here, zoals gij gezegd hebt. Neemt ook uw kleinvee en uw runderen mee, zoals gij gezegd hebt; maar gaat! En wilt ook mij zegenen. De Egyptenaren drongen eveneens sterk bij het volk aan, om het snel uit het land te laten gaan, want, zeiden zij, wij sterven allen”*.

Weet u niet, dat in de medische wereld ook heel snel het getransplanteerde orgaan moet worden weggenomen; als het wordt afgestoten, anders gaat het hele lichaam dood!

Die tijd staat ook voor ons vlak voor de deur: weg met die echte Christenen, die hun Heer omarmen. Jullie met je Bijbel! Eruit met hen, want anders sterven wij allen! En de Heer vangt ons op: Kom hier, Mijn volk, Ik heb u een plaats bereid.

En let u wel op, wat er staat in vers 31, Ex. 12: *“hij ontbood hen ‘s nachts”*. Kunt u klok kijken? Weet u hoe laat het is op Gods klok? Het is op slag van twaalfen, bijna middernacht, of u het gelooft of niet.

De apostel Johannes schrijft *“gelijk Hij zijn ook wij in deze wereld”* en wat zegt de Here Jezus tot ons in Joh. 15:18-21. *“Indien de wereld u haat, weet dan, dat zij Mij eer dan u gehaat heeft. Indien gij van de wereld waart, zou de wereld het hare liefhebben, doch omdat gij van de wereld niet zijt, maar Ik u uit de wereld uitgekozen heb, daarom haat u de wereld. Gedenkt het woord, dat Ik tot u gesproken heb: Een slaaf staat niet boven zijn heer. Indien zij Mij vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen; indien zij mijn woord bewaard hebben, zij zullen ook het uwe bewaren. Maar dit alles zullen zij u aandoen om mijn naam, want zij kennen Hem niet, die Mij gezonden heeft”*.

Bij de eerste Christengemeente was het niet anders. Kijk maar eens hoe het Stefanus verging, de eerste martelaar. In Hand. 7:58. Als hij daar voor het Sanhedrin, voor dat godsdienstige systeem van deze wereld, getuigt van het leven van zijn Heer, werpen zij hem uit en stenigen ze hem. Weg met hem!

Met Paulus ging het al niet anders. Hoe vaak lezen we niet in het boek Handelingen, dat ze werden uitgeworpen. Vandaag roept de Heer ons op door de profeet Habakuk, die ons daarin een voorbeeld is, Hij roept ons op de beslissende keus te maken.

In Joh. 12 vinden we gelovige mensen, die wel geloven in de Here Jezus, maar die een compromis sluiten met het godsdienstige systeem van de wereld.

Joh. 12:42-43. *“En toch geloofden zelfs uit de oversten velen in Hem, maar ter wille van de Farizeeën kwamen zij er niet voor uit, om niet uit de synagoge te worden gebannen; want zij waren gesteld op de eer der mensen, meer dan op de eer van God”*. Dat ziet er droevig uit!

In Openb. 18 roept de Heer nog ten laatste tot het gelovig overblijfsel, maar het geldt zeker ook voor ons. Openb. 18:4. *“En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Gaat uit van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en niet ontvangt van haar plagen”*.

Ja, God wil ons trekken, maar wij moeten ons laten trekken. God wil ons opvangen, maar we moeten ons willen laten uitwerpen uit deze wereld en haar godsdienstige systeem.

We lezen in Hebr. 10:37-39. *“Want nog een korte, korte tijd, en Hij die komt, zal er zijn en niet op Zich laten wachten, en mijn rechtvaardige zal uit geloof leven; maar als hij nalatig wordt, dan heeft mijn ziel in hem geen welbehagen”*.

Maar weet u hoe vers 39 luidt in de Staten Vertaling? *“Maar wij zijn niet degenen, die zich onttrekken ten verderf, maar van degenen, die geloven tot het behouden der ziel”*.

Ziet u, er zullen er zich aan onttrekken, ook in deze dagen, zoals het was in de dagen van Jezus, die wel in Hem geloofden, maar er niet voor uitkwamen! Die zich in hun kerk verbergen. Er niet voor uitkomen, dat zij zich helemaal gegeven hebben aan de Heer. (doop) Ze verbergen het voor hun kerk, familie, kennissen. Zij onttrekken zich!

Bang om uitgeworpen te worden. Maar de Heer zegt in Openb. 3:8b: *“Gij hebt Mijn Woord bewaard”*. Laten wij lezen 2 Tim. 3:12: *“Trouwens, allen, die in Christus Jezus godvruchtig willen leven, zullen vervolgd worden”*.

Willen wij dat? Willen wij *dat* Woord?

Mag ik u nog tot slot hierop wijzen? We vinden in Hooglied nog zo'n machtig woord! U weet, dat in het Hooglied de Bruidegom de bruid bezingt en ook andersom, de bruid de Bruidegom.

En wat lezen we dan in Hooglied 1 van af vers 2? De omarming! De bruid omarmt haar Hemelbruidegom. Vers 2-3: *“Hij kusse mij met de kussen van zijn mond! Want kostelijker dan wijn is uw liefde, heerlijk van geur zijn uw oliën, als uitgegoten olie is uw naam. Daarom hebben de jonge meisjes u lief”*.

En dan staat er in vers 4: *“Trek mij achter u mee, laten wij ons spoeden”*. Ja, dat zegt de bruid. Weet u wat de Staten Vertaling in vers 4 zegt? *“Trek mij, wij zullen u nalopen”*. Dat vind ik toch zo prachtig!

Stel het duidelijk op schrift, opdat degene die leest ook loopt! Trek mij achter u mee, wij zullen u nalopen! Laten wij ons spoeden, geliefden!

Tenslotte wil ik u nog naar 2 teksten. 1^e Hebr. 13:12-14. *“Daarom heeft ook Jezus, ten einde zijn volk door zijn eigen bloed te heiligen, buiten de poort geleden. Laten wij derhalve tot Hem uitgaan buiten de legerplaats en zijn smaad dragen. Want wij hebben hier geen blijvende stad, maar wij zoeken de toekomstige”*.

En dan tot slot deze ernstige waarschuwing: In Joh. 15:6 zegt Jezus. *“Wie in Mij niet blijft (het Woord, de Bijbel), is buiten geworpen als de rank en is verdord, en men verzamelt ze en werpt ze in het vuur en zij worden verbrand”*.

“Blijf in Mij en Ik in u. Wie in Mij blijft, zegt de Heer, draagt veel vrucht”.

Laten wij dan met de bruid uit het Hooglied bidden en zingen: *“Heer trek mij achter u aan, dan zullen wij nalopen”*.

Amen.